

JOHAN PIETER FOKKER overleed den 30sten October 1831, in den ouderdom van 76 jaren. Hij was gelukkiger in zijne natuur- dan staatkundige loopbaan. De laatste was kort en bepaalde zich bij het Lidmaatschap van het eerste uitvoerend bewind in 1798. Bereids in 1782, te Middelburg Lector in de Wis- Natuur- en Sterrekunde zijnde, gaf hij als Lid van het Zeeuwsche Genootschap eene *berekening uit van den voorbijgang van Mercurius over de Zon*. Bij het oprigten des Instituuts werd hij Lid der Eerste Klasse. Zijne *waarnemingen over de Komeet van 1807* en zijne *Heliometrische waarnemingen betreffende Jupiter en Saturnus, gaande over de jaren 1817—1821*, zijn in de werken dier Klasse te vinden. In 1808 werd hij Lid van eene Commissie ter regeling der Maten en Gewigten. Afzonderlijk gaf hij, in 1784, eene Redevoering uit, ten betooge, *dat de leer der Onsterfelijkheid der ziel zich niet slechts bepaalt tot de Zedekunde*. Meer is mij van dezen geachten en Sterrekundigen Schrijver niet bekend geworden.

Gevoeliger was het verlies van **EVERT JAN THOMASSEN à THUES-SINK**, die den 3den Junij van dit jaar in den ouderdom van bijna 70 jaren overleed, en gedurende 36 jaren de Hoogeschool te Groningen in de Geneeskunde tot roem en eer verstrekte. Hij gaf, onder anderen, vijf deelen *Geneeskundige waarnemingen van 1806—1828* in het licht. Een *vertoog* over een bijzonder Vroedkundig geval, door eene *nadere bijdrage* gevolgd, een *over het al of niet besmettelijke der Gele Koorts*, alsmede een ander van eene *bijzondere genezing eener dijebreuk*, zijn onder de werken der Eerste Klasse opgenomen, aan welke nog *proeven met Zouten uit verschillende soorten van Koortsbast, vooral van de zoogenoemde Kina Nova* en eenige *Aanmerkingen over de geheerscht hebbende Epidemie van 1826—1828* mededeelde. Hij maakte tevens algemeen een bijzonder *overzicht der Epidemische Ziekte, die in 1826 te Groningen heerschte*, om van kleinere stukjes over het *Rogdvonk, den Persloop, over de Kinderpokken, de Mazelen, en laat-*

stelijk een *Woord over de Cholera*, niet te gewagen. Zijne Akademische Redevoeringen in 1794, 1798 en 1810 worden door deskundigen geroemd. Hij was Lid van onderscheidene Genootschappen, en Ridder van de Orde van den Nederlandschen Leeuw. Hij stierf gelijk hij leefde, als Christen. Zeker zal van wege de Eerste Klasse waardiger hulde aan zijne nagedachtenis bewezen worden, dan ik, onkundige, kan toebrengen.

Op den 14^{den} Mei II. overleed de beroemde Fransche Natuurkenner GEORGE LEOPOLD CHRETIEN FREDERIC DAGOBERT CUVIER, in den ouderdom van 63 jaren. Het is onnoodig, en zou althans mij niet voegen, zijne hooge en buitengewone verdiensten in het vak der Natuur- en Ontleedkunde te vermelden. Hij was Lid van schier alle wetenschappelijke Genootschappen in Europa. Zijn algemeene roem, zijne werken spreken beter van hem, dan eenig lofredenaar doen kan, en echter spreekt ieder van zijne verdiensten. Zijn dood was eene treurmaar voor alle Natuurkundigen niet alleen, maar ook voor allen, die in andere opzichten hoogen eerbied betoonden voor zijne ongemeene juistheid van oordeel, vlugheid en edelaardigheid, voor zijne bekwaamheid als Staatsraad, bestendig Sekretaris van de Fransche Akademie, Pair van Frankrijk en Raad voor het openbaar Onderwijs. Hij bezocht, als zoodanig, met den Heer NOËL, in November 1811, de toenmalige Hollandsche Departementen, en het door hem uitgebragte Verslag over ons lager Schoolwezen beschaamde deswegens het gebiedend Frankrijk. Door het op ons te wijzen wilde CUVIER in Frankrijk ware verlichting en beschaving leeren kennen en bevorderen. Het heeft naar CUVIER niet geluisterd, en plukt de vruchten eener hoog opgeschoten ijdele volksverbeelding, zonder wortel van gepaste en algemeene volkskennis tot ware burgerlijke pligten, tot kalm en verstandig genot van vrijheid.

Drie Korrespondenten verloor de Eerste Klasse; BUSCH, NIEBUHOF

en